

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתקכג

ערב ש"ק פ' משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר
ה'תשע"ב

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ואחת שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ט שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

החיילת ב"צבאות השם" חי' מושקא תחי' ענתבי
ליום הולדתה השביעי בש"ק פ' משפטים, כ"ה שבט,
חי' תהא שנת עשירות וברכות

ולזכות

אחי' החייל ב"צבאות השם" יעקב ישראל שיחי' ענתבי
אחותה החיילת ב"צבאות השם" אסתר שפרה שתחי' ענתבי
ולזכות הורי'

הרה"ת ר' אורן יהושע אביגדור וזוגתו מרת נילי דפנה שיחי' ענתבי

*

נדפס ע"י זקני'

הרה"ת ר' חיים וזוגתו מרת צבי' שיחי' קציר
לאס אנדזשעלעס, קאליפארניא

* * *

לעילוי נשמת

ר' יואב בן ר' דוד ע"ה אנטיאן

נפטר כ"א שבט ה'תשמ"ג

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת אסתר בת שרה תחי' אנטיאן

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

*

נדפס ע"י בנם

הרו"ח ר' משה וזוגתו מרת רחל

ומשפחתם שיחי' אנטיאן

* * *

לעילוי נשמת

מרת דינה רייזעל בת ר' יצחק אהרן ע"ה ציקמאן

נפטרה ביום כ"ה שבט ה'תשמ"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנה

הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולניה

ומשפחתם שיחי' ציקמאן

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולענין ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר ז"ל מרת חשוא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולענין ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולענין יוסף ב"ר ארי' ע"ה
ו'הקיצו ורננו שוכני עפר' והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחי' — לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3

דבר מלכות

מקומו, זמנו ושמו של מלך המשיח / משיחות שי"פ משפטים החשובים

8

זמן הגאולה

לגמרי לא תמוה לומר שהגאולה באה ברגע כמימרא / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

13

ניצוצות של משיח

רק קבלת המלכות / לקט פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

14

כתב יד קודש

זכוכת עבודת הנשים / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"ם על שיחת שי"פ משפטים היחשמו"

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות
 הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת"יה רות בת שרה שיחיו
 וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו
 ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי', מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו
 וילדיהם: עדן שרה ושהם מרדכי שיחיו
 ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי'
 ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחיו
 ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי'
 ולזכות צבי בן חי' רחל שי'

ד.ה. או א"ע"ס וואס בנוגע צו אן אשה זיינען דא הנבלות בנוגע לקיום המצוות ותלמוד תורה (ג) *
 "הלכות הצריכות להן כו' וכל מ"ע שאין הזמן גרמא וכל מצות לא תעשה כו'" (44) *
 *גם את כבוד אביה כו' * 44 אבער דאס איז גאט קונגע לעניינען * ווארום נשים זיינען אגב מחוייב אין לימוד
 תורה חסידות * ופ"ט רעדט וועגן יריעת ה'. ואחבתו ויראתו וכו' - שגם הנשים מחוייבות בתנ"ך, און
 זיינען אויך מחוייב אין כללות הפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה"ל.
 וכידוע אויך בזכרונות כ"ק מו"ח אדמו"ר דער גודל הכבוד וואס מ'האט אפגעגעבן לנשי ישראל ביחס
 ללימוד התורה שלהן וכו' *.
 ובמרא אז בזכות עבודת הנשים דוקא וועלן אלע אירן (אויך די אנשים) ארויסגיין פון גלות, דארטן די
 אנשים זיבער זיי ארויסהעלפן אין אזא וויכטיקע עבודה.
 י. בכרי נאכמער צוגעבן אין די החלטות טובות און די עבודה בפועל וואס וועט ארויסקומען פון דעם
 כינוס של בנות ישראל - וועט מען אין דעם משתף זיין כל המתוועדים כאן דורך נעבן א דבר נשמי - די
 מוונות פון דער התוועדות.
 ויהי רצון אז דער כינוס ואל זיין בהצלחה רבה ומפלגה, און מ'זאל אננעמען פאסיקע החלטות בהתאם
 להנ"ל אין אויספירן דעם המקור קדוש פון נשי ובנות ישראל.
 און דורך דעם וואס די נשי ובנות ישראל וועלן אויספירן זייער שליחות, וועלן זיי סאקע ברענגען די
 גאולה, וואס דעמולט וועלן זיין די "נישואין" בין הקב"ה וזנסת ישראל, שלימות הגילוי פון דירה
 בתחתונים. אז מ'וועט דעמולט נתגלה ווערן מעלת הנשים (כנס"י) - "נקבה חסובב נבר" * 81, און
 "מהרה" ישמע כו' קול חתן (און אויך) וקול כלה".
 במהרה בימינו ממש, ובשמחה ובטוב לבב.

*אין חסידות *
 *גם את כבוד אביה כו' *
 *אין חסידות *
 *גם את כבוד אביה כו' *

מוקדש לעילוי נשמת
 הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי
 מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה
 נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"
 ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג
 י"ד שתקף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

בזכות עבודת הנשים

בעמוד הבא הבאנו צילום (מוקטן) מההגהה הא' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ משפטים, מבה"ח וער"ח אדר"ה ה'תשמ"ו (הקטע נדפס בלקו"ש חכ"ו ע' 375 ואילך)

להלן פענוח הצילום כפי שנדפס בלקו"ש שם (הכתי"ק – בא בהדגשה):

ד.ה. אז אע"פ וואָס בנוגע צו אַן אשה זיינען דאָ הגבלות בנוגע לקיום המצוות ותלמוד תורה ("הלכות הצריכות להן כו' וכל מ"ע שאין הזמן גרמא וכל מצות לא תעשה כו'") – אָבער בנוגע לענינו, מעינות התורה, תורת החסידות*⁵⁴, זיינען נשים מחוייב אין לימוד תורת החסידות וועלכע רעדט וועגן ידיעת ה', ואהבתו ויראתו וכו' – שגם הנשים מחוייבות בהן, און זיינען מחוייב אין כללות הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה. וכידוע אויך בזכרונות כ"ק מו"ח אדמו"ר דער גודל הכבוד וואָס מ'האָט אָפּגעגעבן לנשי ישראל ביחס ללימוד התורה שלהן וכו'.

ובפרט אַז בזכות עבודת הנשים דוקא וועלן אַלע אידן (אויך די אנשים) אַרויסגיין פון גלות, דאַרפן די אנשים זיכער זיי אַרויסהעלפן אין אַזאַ וויכטיקע עבודה.

בכדי נאָכמער צוגעבן אין די החלטות טובות און די עבודה בפועל וואָס וועט אַרויסקומען פון דעם כינוס של בנות ישראל – וועט מען אין דעם משתף זיין כל המתוועדים כאן דורך געבן אַ דבר גשמי – די מזונות (- לקח) פון דער התוועדות.

ויהי רצון אַז דער כינוס זאָל זיין בהצלחה רבה ומפּלגה, און מ'זאָל אָננעמען פּאַסיקע החלטות בהתאם להנ"ל אין אויספירן דער תפקיד קדוש פון נשי ובנות ישראל.

און דורך דעם וואָס די נשי ובנות ישראל וועלן אויספירן זייער שליחות, וועלן זיי ברענגען און צואַיילען די גאולה, וואס דעמולט וועלן זיין די "נישואין" בין הקב"ה וכנסת ישראל, שלימות הגילוי פון דירה בתחתונים, און ס'וועט דעמולט נתגלה ווערן גודל מעלת הנשים (כנס"י) – "נקבה תסובב גבר", און "מהרה ישמע כו' קול חתן (און אויך) וקול כלה", במהרה בימינו ממש, ובשמחה ובטוב לבב.

*54 (כלשון הבעש"ט באגה"ק שלו הידועה (נדפסה בכש"ט (הוצאת קה"ת) בתחלתו. ובכ"מ) כשיפוצו מעינותיך.

מקומו, זמנו ושמו של מלך המשיח

מקומו: המדינה והעיר שבה נמצא "בית רבינו שבבבל", "בית חיינו", בית הכנסת ובית המדרש דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבחר בו וקבעו להמקום המרכזי שממנו "תצא תורה", הפצת התורה והמעיינות חוצה בכל קצויו תכל עד ביאת משיח צדקנו ● **זמנו:** חודש האחד עשר, שהעשירי שבו הוא יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאחד עשר שבו נעשה המשך וחידוש הנשיאות שלו ביתר שאת וביתר עוז עד לסיום וגמר כל העבודה של דורנו זה ● **שמו:** משיח - מנחם שמו ● קטעים משיחות* ש"פ משפטים, ז"ך שבט, מבה"ח אדר א' ה'תשנ"ב - מוגה

לעשות מהם כלי לעבודת האדמה²), שכן "באחרית הימים נכון יה' הר בית ה' גו' ונהרו אליו כל הגוים והלכו עמם רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים"³, "והמורה הוא מלך המשיח, ועליו נאמר ושפט"².

וכיון שבימים אלו מחליטים ומכריזים ראשי מדינות בעולם ע"ד צמצום וביטול כלי נשק וההוספה בהענינים הדרושים לקיום כלכלת המדינה והעולם כולו – תוכן היעוד "וכתתו חרבותם לאתים", שבירת כלי המלחמה לעשות מהם כלי לעבודת האדמה,

א. מהיעודים דהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בשייכות להנהגת אומות העולם – "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה"¹.

ולהוסיף, שענין זה יה' ע"י פעולתו של מלך המשיח עצמו – כמ"ש בהתחלת הפסוק "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים" ("השופט הוא מלך המשיח . . . שיהא אדון כל העמים, והוא יוכיח להם ויאמר למי שימצא בו העול ישר המעוות . . . ומפני זה לא תהי' מלחמה בין עם לעם כי הוא ישלים ביניהם, ולא יצטרכו לכלי מלחמה, וכתתו אותם

(2) פי' הרד"ק עה"פ.

(3) ישע"י שם, ב-ג. מיכה שם, א-ב.

(* כולל גם שיחות ליל ויום ה' פ' משפטים, כ"ה שבט, ויום א' פ' תרומה, כ"ח שבט.

(1) ישע"י ב, ד. מיכה ד, ג.

"ארץ" ממנה יצא לחם"5 – ה"ז סימן ברור על התחלת קיומו של יעוד זה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ליתר ביאור:

כיון שנמצאים ב"זמן השיא" ("די העכסטע צייט") של ביאת משיח צדקנו, "הנה זה (מלך המשיח) בא"6, רואים כבר (מעין ו) התחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים, "שפט בין הגוים והוכיח עמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וגו'" – ע"ז שהקב"ה נותן בלב המלכים דאוה"ע ("לב מלכים ושרים ביד ה'")7 להחליט ולהכריז יחדיו ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

וזהו הטעם שהחלטה והכרזה זו היתה בזמן זה דוקא – בגלל שייכותו המיוחדת להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש.

ב. ויש להוסיף, ששייכותו של המאורע להתחלת פעולתו של משיח צדקנו מודגשת גם בפרטי המאורע – המקום והזמן שבהם היתה החלטת והכרזת ראשי המדינות על המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים":

המקום שבו אירע מאורע זה (מקום מיוחד שבו מיוצגים בקביעות באי-כח המדינות שבעולם כדי להתדבר ביניהם בדרכי נועם ודרכי שלום) – הוא במדינה זו ובעיר זו, המדינה והעיר שבה נמצא "בית רבינו

(4) איוב כח, ה.

(5) ולא רק "לחם" המוכרח לקיומו של האדם, אלא גם ענינים של תענוג, כפירות האילן – כמודגש בהמשך הכתוב "וחניתותיהם למזמרות", "הכלים שזמרים בהם הגנפים ושאר אילנות" (פי' הרד"ק).

ולהעיר גם מהשייכות ל"ראש השנה לאילן" דמיני אילנין – שבו מודגשת ההוספה ד"גפן תאנה ורמון ג' זית שמן ודבש" (עניני תענוג) לגבי "חטה ושעורה" (דברים המוכרחים).

(6) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

(7) לשון הרגיל – ע"פ משלי כא, א. וראה לקו"ש

שבבבל"8, "בית חיינו", בית הכנסת ובית המדרש, בית תורה תפלה וגמ"ח, דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבחר בו וקבעו להמקום המרכזי שממנו "תצא תורה", הפצת התורה והמעיינות חוצה בכל קצוי תבל עד ביאת משיח צדקנו (כשיפוצו מעיינותיך חוצה), שאז יהי' גם קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים".

והענין בה:

בבוא נשיא דורנו לחצי כדור התחתון, וקבע מקומו במדינה זו ובעיר זו, התחיל בתוקף ונעשה הברור והזיכוכ דחצי כדור התחתון, שגם בו נמשך הגילוי דמתן תורה (שהי' בחצי כדור העליון)10, ויתירה מזה – אדרבה – שנעשה המקור שממנו נמשך ונתפשט עיקר הפעולה דהפצת התורה והמעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, ע"י השלוחים ששלח ברחבי העולם (גם לחצי כדור העליון), עד לפנה הכי נדחת שבעולם, כדי להפיץ תורה ויהדות בין כל בני" (כולל ובמיוחד אלו שדרים בין אומות העולם ומדברים בלשונם ומתנהגים בחיצוניות כמותם), ועוד וג"ז עיקר, הפצת כל עניני טוב וצדק ויושר גם בין אוה"ע ע"י קיום מצוות בני נח11, כמודגש ביותר בשנים האחרונות, ככל שהולכים ומתקרבים יותר להזמן דביאת משיח צדקנו, ש"אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד"12.

חי"ג עמ' 285 הערה 1 ובשוה"ג. וש"נ.

(8) מגילה כט, א. וראה בארוכה קונטרס בענין מקדש מעט זה כו' (לקמן [סה"ש תשנ"ב ח"ב] ע' 465 ואילך).

(9) אגה"ק דהבעש"ט – כש"ט בתחילתו. ובכ"מ.

(10) ראה אג"ק אדמו"ר מהוריי"צ ח"ב ע' תצב ואילך. וש"נ.

(11) כפס"ד הרמב"ם (הל' מלכים פ"ח ה"י) ש"צוה משה רבינו מפי הגבורה לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח".

(12) צפני"ג, ט. וראה רמב"ם שם ספי"א.

רק קבלת המלכות

והרי המינוי דדוד מלכא משיחא כבר ה', כמ"ש "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", צריכה רק להיות קבלת מלכותו ע"י העם וההתקשרות בין המלך והעם בשלימות הגילוי – בגאולה האמיתית והשלימה.

וכל זה יהי' תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח אדר ה'תשנ"א – מוגה)

באים בדרישה ותביעה להקב"ה שתהי' השמחה "מוצדקת"

אע"פ שנמצאים עדיין בחשכת הגלות, וכבר "כלו כל הקיצין" ועדיין לא בא, מ"מ, מקיימים ציווי התורה (שהוא גם נתינת-כח) "מרבים בשמחה", ואדרבה, ע"ז שמקיימים הציווי "מרבים בשמחה", באים בדרישה ותביעה (כביכול) להקב"ה שתהי' השמחה "מוצדקת" – כיון שתיכף ומיד תבוא הגאולה האמיתית והשלימה, שאז תהי' שמחה אמיתית, "שמחת עולם על ראשם", עד שתתעורר השאלה: למה ממתנינים בהשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע") עד לימי הפורים!

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח וער"ח אדר ה'תשנ"א – מוגה)

על משיח צדקנו אין לשאול שאלות

ו"גדולה צדקה (וגמ"ח) שמקרבת את הגאולה" – בקרוב ממש, וללא שום עיכוב וצער כו' מיותר,

ובפשטות: אם משיח צדקנו הי' צריך לבוא בתוך חמש דקות – ימהר ויבוא בתוך ארבע דקות, ואם יכול – ימהר ויבוא בתוך שלש דקות, ואפילו בתוך שתי דקות, ויתירה מזה – על משיח צדקנו אין לשאול שאלות כו', ובמילא, יכול לבוא תוך רגע אחד, ברגע כמימרא ממש.

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח וער"ח אדר ה'תשנ"א – בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנס – יבלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחי

יחיד וממלא מקום וכו', היו אצלו גם חידושים לגבי הדור שלפניו. ובפרט בדור זה האחרון שהוא הדור האחרון של הגלות שנעשה אח"כ הדור הראשון של הגאולה, הרי דור זה עצמו יש בו ב' הענינים, דמצד אחד הרי אכשור דרי במתי"ב¹³, ומכיון שזהו הדור האחרון של הגלות הרי ירידת הדורות היא למטה ביותר, ויחד עם זה הרי בדור זה תהיי הגאולה שזהו ענין חדש לגמרי, וכמ"ש¹⁴ כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כידוע הפירוש בזה¹⁵, שהנפלאות דלע"ל יהיו נפלאות (בכחי' פלא) אפילו לגבי הגילוי דיציאת מצרים, דביצי"מ אמרו"ל¹⁶ אני ולא מלאך כו' אני ולא שרף כו' אני ולא השליח אני ה' אני הוא ולא אחר, ששולל כאן ד' מדרגות, גם עולם הדי', עולם האצילות¹⁷, היינו שהי' גילוי העצמות, ומ"מ הגילוי דלע"ל הוא בכחי' נפלאות לגבי גילוי זה. וטעם הדבר מובן ע"פ הידוע (ומבואר לעיל) שכל ירידה היא לצורך עלי', ולפי ערך גודל הירידה כך היא העלי' הבאה על ידה¹⁸, ולכן הי' ביצי"מ גילוי עצום זה, משום שבא לאחרי ירידה לערות הארץ¹⁹ וקרב הארץ²⁰ וכו', אמנם הירידה בגלות האחרון היא למטה יותר²¹, ולכן העלי' מירידה זו היא נעלית יותר²². ומה גם מובן בנוגע לנשיא הדור, שממנו נמשך החיות והכח כו' לכל אנשי הדור²³ לעבוד עבודתם, שהנשיא של דור זה (האחרון בגלות והראשון של הגאולה) יש אצלו ענין החידוש והנפלאות באופן מיוחד לגבי הנשיאים בכל הדורות שלפנ"ז²⁴ וכמו שהוא בכל עניני התורה, שכל הענינים נמסרו למשה מסיני, ויחד עם זה הרי צ"ל בהם ענין של חידוש, בכל יום יהיו בעיניך חדשים²⁴ (ולא רק כחדשים²⁵), ועד להחיות דלאפשא לה²⁶, וכלשון רז"ל²⁷ כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני, לחדש דייקא (ובפרט במ"א²⁸ הגירסא היא לומר וכו"ב, וי"ל ששתי הגירסאות אמיתיות הנה, כי תחלה צ"ל "לומר", ואח"כ עולים מן הקל אל הכבד "לחדש" בתורה). וזהו הטעם מה שבכל אחד ממאמרים אלו מתחילים בענינים המשותפים שבדרושי מחצית השקל, ורק אח"כ מבואר החידוש של נשיא זה, מכיון שהסדר הוא מן הקל אל הכבד.

(קטענים ממאמר ד"ה זה יתנו - ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח אדר ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

- 13 יבמות לט, ב. חולין צג, ב.
 14 מיכה ז, טו.
 15 אה"ת עה"פ שם.
 16 הגדה של פסח פיסקא ד"ה ויוציאנו.
 17 לקו"ת צו יב, ג.
 18 אה"ת נ"ך ע' אצו. ד"ה נחמו עת"ר (סה"מ עת"ר ע' ריש רכו). וש"נ לד"ה לסוסתי בלקו"ת (שה"ש יא, ג) ותקס"ד (סה"מ תקס"ד ע' כה ואילך).
 19 מקץ מב, ט.
 20 וואר ח, יח.
 21 ראה יומא ט, ב. במאמרי אדה"ו הקצרים ע' תנב ואילך.
 ד"ה אין הקב"ה בא בטרוניא תרמ"ח, תרפ"ה. ד"ה אני ישנה תש"ט. ועוד.
 22 סה"מ תקס"ה ע' תצה ואילך.
 23 ראה תניא פ"ב ועוד.
 24 פרש"י יתרו יט, א. עקב יא, יג. תבוא כו, טז.
 25 ספרי ופרש"י ואתחנן ו, ו.
 26 זח"א יב, ב. וראה הלי' ת"ת לאדה"ו פ"ב ה"ב. אנה"ק סכ"ו (קמה, א).
 27 ראה מגילה יט, ב. וכן הובא הלשון (כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש) ברוב דרושי חסידות ובכ"מ.
 28 ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. שמו"ר רפמ"ו. ויק"ר רפכ"ב. קה"ר פ"א, ט (ב). פ"ה, ח (ב). ועוד.

ובתקופה האחרונה (החל משנת נסים, והמשכה בשנת "נפלאות אראנו" ו"נפלאות בכל") הגיעה פעולה זו לשיא - בפריצת גבולותי של המדינה היא שבשעתה חרתה על דגלה והכריזה מלחמה בהפצת התורה והיהדות ועד למלחמה בבורא עולם ומנהיגו (כולל גם המאסר דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ולאח"ז וכתוצאה מזה יציאתו מגבולות המדינה ההיא), ואעפ"כ, נמשכה גם שם הפעילות של שלוחי נשיא דורנו בהפצת התורה והיהדות בחשאי ובמס"נ ממש, עד לתקופה האחרונה שנתבטלה גזירת המלכות ונתאפשר המשך הפעילות דהפצת התורה והיהדות ביתר שאת וביתר עוז, בגלוי ובפרסום, ועד לנפילתו של המשטר הקודם, והקמתו של משטר חדש שהכריז לצדק וליושר ולשלום, על יסוד האמונה בבורא העולם ומנהיגו.

ובהמשך לזה התקיימה בערב שבת זה הפגישה בין מנהיגה החדש של המדינה ההיא למנהיגה של מדינה זו¹³, בהשתתפותם של עוד כמה מנהיגי מדינות גדולות בעולם, שבה נתקבלה ההחלטה וההכרזה שתוכנה "זכתתו חרבותם לאתים".

ויש לומר, שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו בהעיר של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיג מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו¹⁴), מרומז, שכל זה בא כתוצאה מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים ע"י

13 ופגישתם נמשכת (וביתר שאת וביתר עוז) גם ביום השבת זה.

14 ואף שהטעם הפשוט לזה הוא לפי שהמקום המיוחד שבו מיוצגים בקביעות באי-כח המדינות שבעולם נקבע מלכתחילה במקום שאינו עיר הבירה של מדינה מסויימת, הרי הטעם האמיתי לקביעת מקום זה בעיר זו דוקא, הוא, להיותה עיר הבירה של "מלכי בנן" (ראה גיטין סב, סע"א. ועוד), כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (וראה לקמן הערה 16).

נשיא דורנו, משיח שבדור¹⁵, ועד שע"י שלימות העבודה בכהנ"ל בימינו אלה נעשה העולם כולו ראוי ומוכשר להתחלת הפעולה דמלך המשיח, "ושפט בין הגוים והוכיח עמים רבים וכתתו חרבותם לאתים"¹⁶.

וגם הזמן שבו אירע מאורע זה (בתקופה האחרונה עצמה) הוא זמן מסוגל בשייכות להגאולה [.]. ועוד וג"ז עיקר - מצד הקשר והשייכות דזמן זה לנשיא דורנו - להיותו ערב שבת האחרון בחודש שבט, חודש האחד עשר, שהעשירי שבו הוא יום ההילולא (גמר ושלמות העבודה) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאחד עשר שבו נעשה המשך וחידוש הנשיאות שלו ביתר שאת וביתר עוז עד לסיום וגמר כל העבודה של דורנו זה (דור האחרון של הגלות שהוא דור הראשון של הגאולה) במשך מ"ב שנים די"ל שהם כנגד מ"ב המסעות שבמדבר העמים, שאז כבר מוכנים ועומדים להכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה (כמדובר בארוכה

15 ראה לקמן [סה"ש שם] ע' 70-469 שנישיא הדור הוא המשיח שבדור. ובהדגשה יתירה בכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - כמרומו בב' שמותי: "יוסף" - ע"ש ש"יוסף אדני- שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל גו'" (ישע"י יא, יא-יב), ו"יצחק" - ע"ש ש"אז ימלא שחוק פינ"ו" (תהילים קכו, ב. וראה ברכות לא, א).

16 ולהעיר, שארגון חבר העמים למטרת אחדות ושלום בין העמים הוקם בחצי כדור התחתון לאחרי ובסמיכות לבואו של נשיא דורנו לחצי כדור התחתון (החל מההחלטה שנתקבלה באמצע המלחמה, בשנת תש"ב לערך, ובעיקר בסיומה של המלחמה, בשנת תש"ה לערך), ונקבע מקום מושבה בעירו של נשיא דורנו, ועד לבניית הבנין המיוחד (בשנת תשי"א לערך) - שבוה מודגש שהאחדות והשלום בין העמים היא כתוצאה מפעולתו של נשיא דורנו בבירור העולם (ע"י הפצת התורה והיהדות וצדק ויושר בכל העולם), וככל שנתוסף בבירור העולם ע"י נשיא הדור ניתוסף גם בקיומו וביסוסו של הארגון שמטרתו לפעול אחדות ושלום בעולם, ועד לגמר ושלמות בירור העולם בקיום היעוד "זכתתו חרבותם לאתים" שהוא היסוד של ארגון זה".

* ועד שפוסק זה מתנוסס על גבי כותל הבנין (וראה לקמן הערה 23).

בהתוועדות שלפנ"ז¹⁷) – שגם בהזמן (נוסף על המקום) שבו היתה ההכרזה ע"ד "וכתתו חרבותם לאתים" מודגשת השייכות לפעולתו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, המשיח שבדור, שעל ידו נעשה קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים וגו".

ג. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע, פרשת משפטים – "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", ומפרש רש"י, "ואלה . . מוסיף על הראשונים, מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני", "לפניהם, ולא לפני גוים, ואפילו ידעת בדין אחד שהם דנין אותו כדיני ישראל אל תביאהו בערכאות שלהם וכו'":

תוכנה של פרשת משפטים הוא – כשמה – דינים שבין אדם לחברו שחייבם מובן בשכל האדם, "דברים האמורים בתורה במשפט שאילו לא נאמרו היו כדאי לאומרן"¹⁸, ועד כדי כך, ש"אלמלא לא ניתנה תורה היינו למדין צניעות מחתול וגזל מנמלה"¹⁹. ויתירה מזה, שחייבם מובן (לא רק בשכלם של בני"ע עם חכם ונבון"²⁰, אלא) גם בשכלם של אומות העולם, ועד שיתכן שבכמה דינים דנין אומות העולם כדיני ישראל.

וי"ל שלכן נאמר בהתחלת ופתיחת הפרשה "ואלה המשפטים", "אף אלו מסיני" – שגם המשפטים שחייבם מובן בשכל האדם צריכים לקיימם (לא מפני שהשכל מחייבם, כי אם) מפני ציווי הקב"ה (אלא שרצונו של הקב"ה שציוויים אלה יהיו מובנים גם בשכל האדם), ומשום זה "תשים (גם ה"משפטים") לפניהם" דוקא, "ולא לפני גוים . . (אף) שהם דנין . . כדיני ישראל", כיון שדיניהם הם מצד

חיוב השכל, וצ"ל מצד ציווי הקב"ה²¹.

ד. [. .] ומזה מובן גם בנוגע למאורע הנ"ל – החלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים" – בערב שבת פרשת משפטים:

"וכתתו חרבותם לאתים" הו"ע המובן ומחוייב גם בשכל האדם ("משפטים"), שהרי, שכל אנושי מחייב קיומו של העולם ע"פ צדק ויושר, ע"י שלילת מלחמה שמביאה הרס וחורבן, רחמנא ליצלן, ועד שיביא לשבירת כלי המלחמה ("וכתתו חרבותם") והפיכתם לכלים שמביאים תועלת לישובו של עולם ("אתים").

ואעפ"כ, במשך כל הדורות התנהלו ריבוי מלחמות בין אומות העולם שגרמו הרס וחורבן בעולם – בניגוד להמתחייב בשכל האנושי!

ועכצ"ל, שהסיבה האמיתית לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם ע"פ צדק ויושר, שלום ואחדות, כמודגש ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת זה, היא (לא רק מצד חיוב השכל²² ("משפטים"), שהרי חיוב השכל ה' גם בכל הדורות שלפנ"ז, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה התורה ("מסיני") "וכתתו חרבותם לאתים"²³.

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת מנהיגי

21 ואדרבה: "המביא דיני ישראל לפני גוים מחלל את השם ומייקר את שם האלילים . . זהו עדות לעלוי יראתם" (פרש"י שם).

22 נוסף לכך שגם חיוב שכל האדם הוא כתוצאה מחמתו של הקב"ה, כנ"ל [סה"ש שם ע' 366] ס"ה.

23 ומרומז גם בכך שהחלטה והכרזה זו נתקבלה במקום שבו מתנוסס ובכותל הגלוי דהבנין הפסוק "וכתתו חרבותם לאתים" – שבזה מודגש שהחלטה והכרזה זו (שהיא תכלית ומטרת קיומו של מקום זה) מיוסדת על פסוק בתורה, "מסיני".

החידוש בנשיא דורנו

[. .] וי"ל, שכעין זה מצינו גם בדור המדבר, דוה שהי' ענין של העדר החיים בדור המדבר לפני הכניסה לארץ ישראל, וגם אצל משה רבינו, הרי א', ירידה זו בבחי' היפך החיים פעלה בירור גם במקום הכי תחתון. וב' עיי"ז נעשה אח"כ העלי' דואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, ועד שזה ה' הכנה לכיבוש ארץ כנען לעשות ממנה ארץ ישראל, היינו לא רק לעשות ארץ ישראל ברוחניות¹ בעולם הנשמות, אלא יתירה מזו, בארץ כנען שמעשי' מקולקלים מכל האומות², ואפילו מארץ מצרים³, שהרי ארץ מצרים כבר נתבררה לפני מ"ת כמ"ש⁴ גם אתה תתן בידנו זבחים ועולות, וכתב⁵ ויהי בשלח פרעה את העם וגו', משא"כ כנען ה' בתכלית הירידה (גם לאחרי מ"ת⁶, לאחרי ביטול הגזירה⁷ דעליונים לא ירדו למטה כו'), וע"י כיבוש יהושע נעשה בהם ההפיכה מארץ כנען לארץ ישראל.

ואילו זכו היתה או גאולה שלימה ונצחית שאין אחרי' גלות⁸ (באם היתה הכניסה לארץ ע"י משה רבינו⁹), כולל הענין דחיים נצחיים שע"י תחיית המתים. ומה שלא ה' כן בפועל הוא משום שלא זכו. אבל לאחרי ריבוי העבודה במשך זמן הגלות, כולל העבודה במקום הקליפות והעדר החיים שבה, שיש בה ב' הענינים הנ"ל. א' בירור במקום הכי תחתון. וב' שע"י נעשה הכנה לעלי' דתחיית המתים, שאז יהי' עיקר ושלמות הגילוי דואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים, חיים נצחיים שאין אחריהם הפסק, שתחיית המתים הוא דוקא מעצמותו ית'¹⁰, הרי עתה יזכו לתחיית המתים ולא רק תחיית המתים (המשכת חיים נצחיים מעצמותו ית') באופן כללי, אלא גם באופן פרטי, לכל אחד ואחת מישראל, לנשמה זו ולגוף זה עם כל רמ"ח אברים ושס"ה גידים וחלקו בעולם וכו'. וע"ד המבואר בדרושי אדמו"ר האמצעי¹¹ בנוגע להתבוננות, שאינו מספיק להתבוננות באופן כללי וצריכים גם להתבוננות באופן פרטי, לכל אחד ואחת מישראל בפרט. והיינו, שבדור זה יהי' חידוש לגבי דור המדבר, שהרי דור המדבר לא זכו לכניסת הארץ ולואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים, וענין זה ה' רק אצל הדור שלאחריו, משא"כ בגלות זה יזכו לזה דור האחרון של הגלות שהוא הוא הדור הראשון של הגאולה.

[. .] והנה כאמור לעיל שהצד השוה בדרושי פ' שקלים מרבותינו נשיאינו שבכל דור הוא, שע"י הב' חצאין נעשים שקל א'. ונוסף לזה, מכיון שאין בית המדרש בלא חידוש¹², בטח יש חידוש בדרושי הנשיא שבכל דור לגבי הדרושים שלפניו. [ובפרט שכן הוא בכללות עניני הנשיאים, שנוסף לזה שכל נשיא ונשיא הוא ממלא מקומו של הנשיא הקודם, הרי יש אצלו גם ענין של חידוש, דכן הוא בכל הנשיאים עד לנשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, דנוסף לזה שהי' בן

1) כפתגם הצ"צ – אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"א ע' תפח.

2) תו"כ, פרש"י ורמב"ן אחרי יח, ג.

3) רא"ם שם.

4) בא' י, כה.

5) ר"פ בשלח.

6) כי אף שנאמר בשירת הים "נמוגו כל יושבי כנען" (בשלח טו, טו), הרי כיבוש כנען בפועל הי' לאי"ז.

7) שמו"ר פ"ב, ג.

8) זח"ג רכא, א. וראה גם עירובין נד, א. שמו"ר רפ"ב.

9) שער התשובה לאדמו"ר ח"ב חינוך בתחלתו. אוה"ת ואתחנן ע' סה. צג. וש"נ.

10) ד"ה נר הנוכה עת"ר (סה"מ עת"ר ע' ק). כנשר יעיר קנו תרע"ח (סה"מ תרע"ח ע' כח). היינו מיומיים תש"א (סה"מ תש"א ע' 47 ואילך).

11) שער היחוד פ"ד ואילך.

12) חגיגה ג, א. ועוד.

שחכמתו ניכרת במאכלו, בשתייתו, בהנהגתו¹⁴ ובהליכתו לישון¹⁵ וכו' – אבל אין לזה אצלו שום שייכות עם הגאולה!...

כל אחד יתיישב לבדו בחדר סגור, ויתבונן אליבא דנפשי: מתי חשב באמת על יציאתו מהגלות?

ד. וישנה על כך בחינה פשוטה:

כל אחד יתיישב לבדו בחדר סגור (בכדי שאחרים לא יראו מה קורה בפניו – וואָס טוט זיך ביי אים אויפן פנים), ויתבונן בעצמו אליבא דנפשי' בחשבון צדק [ואלה המשפטים – משפט צדק, "אשר תשים לפניהם" – "לפנימיותם"¹⁶]: מתי היתה הפעם האחרונה שהוא חשב באמת, שהקב"ה לוקח אותו – אכן **אותו בעצמו** ("טאָקע אים אליין"), ומוציאו מגלות זה האחרון – אכן מגלות **הזה**, והוא הולך יחד עם משיח לגאולה האמיתית והשלימה!

וכאשר רק יתבונן בזאת בעצמו אליבא דאמת – הרי זה לבד יגרום לו להרהור תשובה, שעל-ידו נהי' מיד צדיק גמור, וכאשר "ישראל עושין תשובה" אזי "מיד הן נגאלין", ומביאים מיד תשועה והצלה לעולם כולו!

ויקויים מיד "ואשיבה שופטיך כבראשונה"¹⁷ אצל המזבח¹⁸ בביהמ"ק השלישי שירד מיד מלמעלה, והעדים יבואו מיד בריצה לומר שהם ראו את הלבנה, ויקדשו את החודש.

ו"הם עתידים להתחדש כמותה"¹⁹, בארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"²⁰, בירושלים עיר הקודש, בהר הבית, בביהמ"ק השלישי, במהרה בימינו ממש ובעגלא דידן ממש.

(קטעים משיחת ש"פ משפטים, מבה"ח וער"ח אדר ראשון ה'תשמ"ו, תרגום חפשי – בלתי מוגה)

14) ראה רמב"ם הל' דעות רפ"ה.

18) מכילתא ס"פ יתרו. וראה פרש"י ריש פרשתנו.

15) ראה שם ספ"ג.

19) נוסח ברכת קידוש לבנה – מסנהדרין מב, א.

16) ריש פרשתנו (משפטים). תר"א שם עה, ג. ועוד.

20) עקב יא, יב.

17) ישע"א, כו.

לכות הרה"ח ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ח דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבקובסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחיה מוסיא שיחיו שגלוב

אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת "מלכי רבנן" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתינו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל שהגיע **זמן הגאולה**, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי"²⁴ – פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם **בגדרי העולם**, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע²⁵ מחליטים ומכריזים **מדעתם** (ו"בערכאות שלהם", שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא") ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

ויש לומר, שהדגשת שייכותה של החלטה והכרזה זו להפס"ד "מסיני" מתגלית **ביום השבת**²⁶ [שבו נעשית העלי' דכל עניני ערב שבת (כולל גם המאורע דהכרזת מנהיגי אוה"ע) להקדושה דיום השבת ("יאכל בשבת", באופן ש"טורף מלפניו") – שאז קורין בתורה פרשת משפטים כולה²⁷ (בציבור, ובברכה לפני

24) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

25) ד"אע"ג דאינהו לא חזו מזלייהו חזו" (מגילה ג, א).

26) ומרומז גם בקביעותו בימי החודש ביום ז"ך, מלשון "שמן זית זך כתית למאור", הדגשת ענין האור והגילוי (וראה לקמן [סה"ש שם ע' 373] סי"א).

27) נוסף על התחלת קריאתה ביום חמישי – לפני

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' **משה נחום** בהרה"ח ר' **מרדכי מענדל** ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

ולאחרי'), שבה מודגש שגם ה"משפטים" הם "מסיני", ועד"ו בנדו"ד, שהכרזת מנהיגי אוה"ע ע"ד "וכתתו חרבותם לאתים" ע"פ חיוב שכלם ("משפטים" שדנין גם אוה"ע בערכאות שלהם) היא כתוצאה מפס"ד התורה ("מסיני") ע"ד ביאת משיח צדקנו.

ה. [.] ויה"ר והוא העיקר – שהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תבוא בפועל ממש תיכף ומיד ממש,

ובודאי שאין צורך להמתין עד חודש ניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לשבט, כיון שמשיח צדקנו בא בשבת מברכים חודש אדר ראשון, בסיומו של חודש שבט, ז"ך שבט, ובפרט ביום השבת לאחר חצות, בזמן המנחה וסעודה שלישית, שקשור עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי.

כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שב"מיד" [כולל גם הר"ת דכללות הדורות משה ישראל (הבעש"ט) דוד (מלכא משיחא)²⁸], וכל הפירושים שב"ממש", ולכל לראש מיד ממש **כפשוטו**, ממש ממש ממש.

המאורע דערב שבת, וביום שני – לפני המאורע דאור ליום הרביעי.

28) ובפרטיות יותר בנוגע לדורנו זה – שבר"ת ד"מיד" נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ראה לעיל [סה"ש תשנ"ב] ח"א ע' 265-66), ועל סדר הקירבה אלינו – משיח (מנחם שמו), יוסף יצחק, דובער (שמו השני של כ"ק אדנ"ע).

לגמרי לא תמוה לומר שהגאולה באה ברגע כמימרא

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. לכאורה זהו דבר פלא:

יושבים ומדברים ב"קריירות" ("קאלט בלוטיק") שהגאולה האמיתית והשלימה יכולה לבוא תיכף ומיד ממש, עוד קודם המולד (ואזי יהי' קידוש החודש ע"פ הראי' [.]), בה בשעה שהמדבר ועאכו"כ השומעים תכננו כבר לפני שבת את תכניותיהם ליום ראשון, ליום שני ולימים שלאחרי זה – לפי מעמד ומצב הגלות!?

ואין לומר שסתם מדברים על הגאולה, כי לא חושדים ביהודי על דבר שכזה, ומה ירויחו מסתם דיבור.

ועל-כן, דרוש הסבר: איך יתכן לומר שהגאולה באה תיכף ומיד ממש, כאשר רואים את בני ישראל מתכוננים לעבודתם בזמן הגלות?

ב. והנה, ההסבר הכי טוב הוא כאשר זה קשור עם הלכה בפועל של פוסקים, בלשון ברורה ודרך קצרה¹ – שהרי עם פסק-הלכה שנתקבל בכל תפוצות ישראל² אי אפשר להתווכח, כיון שיש בו את כל התוקף של מצות עשה³ ("על פי התורה אשר יורוך"⁴) ומצות לא תעשה³ ("לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך"⁴).

והענין הוא:

ישנו פסק דין ברור ברמב"ם⁵, שכאשר ישראל עושים תשובה "מיד הן נגאלין", ומהמשך ההלכות שם⁶ מובן שהכוונה היא "מיד" ממש.

וענין התשובה יכול להיות "בשעתא חדא וברגעא חדא"⁷, כמובן מהפסק-דין בהלכה⁸ ש"המקדש את האשה על מנת שאני צדיק [גמור]⁹ הרי זו מקודשת מספק שמא הרהר תשובה בלבו", זאת-אומרת, אע"פ שעד אז הוא ה' ההיפך הגמור מצדיק, למרות זאת ע"י הרהור תשובה משך רגע קט – הופך להיות צדיק גמור! אלא שבנוגע לב"ד של מטה האשה ספק מקודשת, כיון שלא יודעים בוודאות האם הוא עשה תשובה¹⁰, משא"כ בנוגע ל"מיד הן נגאלין" (שבא ע"י תשובה) הרי זה תלוי בהקב"ה, ו"כלפי שמיא גליא" שהוא עשה

(1) לשון הרמב"ם בהקדמתו לספר היד.

ובהערות שם (לקו"ש חכ"ז ע' 15-14:3).

(2) ראה רמב"ם הל' ממרים פ"ב ה"ב.
(7) זח"א קכט, א ואילך. נתבאר בלקו"ש ח"כ ע' 86 ואילך.

(3) רמב"ם שם פ"א ה"א-ב. שהמ"צ להרמב"ם שרש א'. ועוד.

(8) קידושין מט, ב. רא"ש קידושין פ"ב סי"ד. שו"ע אה"ע סל"ח סל"א.

(4) שופטים יז, יא.

(9) כ"ה באור זרוע סקי"ב. תניא פ"א. לקו"ת דברים א, ב.

(5) הל' תשובה פ"ז ה"ה. וראה אגה"ת פי"א (ק, א).

(10) ראה קרבן נתנאל לרא"ש שם. נ"כ השו"ע שם.

(6) ה"ז. וראה ברכה לאנ"ש שי' י"א ניסן תשד"מ

תשובה, במילא "מיד הן נגאלין".

וזהו הרי דבר ברור, שבין כל היהודים בכל העולם כולו, ישנו יהודי אחד לפחות שבודאי כבר עשה תשובה; אפילו ה"מרה-שחורה'ניק" הגדול ביותר לא יחשוך שבין כלל ישראל אין אפילו יהודי אחד ויחיד שלא עשה תשובה, ובפרט כשעומדים ביום השבת, שאפילו עם הארץ אינו משקר בשבת¹¹, כלומר, שבשבת מאירה האמת, שזה קשור גם עם ענין התשובה – שראיית האמת מביאה אותו לעשות תשובה.

ובפרט שבהלכה זו ברמב"ם כתוב ש"הבטיחה תורה שישראל עושין תשובה בסוף גלותן", ואזי "מיד הן נגאלין".

נוסף לכך, ישנה הלכה אחרת ברמב"ם¹², שכאשר אדם אחד "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה". ומזה גם מובן, שהגאולה יכולה לבוא ברגע כמימרא, מאחר וזה תלוי ביחיד שיעשה מצוה אחת.

רואים מההלכות הנ"ל, שע"פ הלכה יכולה לבוא הגאולה תיכף ומיד ממש, בלי שום הפסק זמן!

ובמילא אין כל פלא מדוע אומרים שעוד בשבת זו, לפני המולד – תבוא הגאולה.

[. .] שהרי לאחרי כל החשבונות הנ"ל – שהם כולם הלכות ברורות בתורה – הרי זה דבר הפשוט לכל יהודי שהגאולה יכולה לבוא תיכף ומיד ממש, עוד לפני המולד שיחול מחר (בערך) בשעה שתים-עשרה בצהריים, ואזי יהי' קידוש החודש ע"פ הראי', שהרי כל יהודי הוא מאמין בן מאמין בהקב"ה, בתורה ובהלכות הנ"ל שהם פסקי דינים מפוסקים אמיתיים שיש בהם כל התוקף של מ"ע ומל"ת, כנ"ל.

במילא מובן, שאצל יהודי לגמרי לא תמוה לומר שהגאולה באה ברגע כמימרא, אע"פ שבינתיים נמצאים בגלות.

ג. ומה שרואים שכשמדברים דברים אלו ישנם יהודים הנבהלים ותמהים תמי' הכי גדולה – אין זה בגלל שעצם הדבר הוא תמוה, אלא כיון שהם אינם רגילים לחשוב על הגאולה, במילא בשבילם זה דבר תמוה!

וכפי שרואים בפועל, שישנם ענינים שאינם תמוהים מצד עצמם, אלא כאשר אחד אינו רגיל אליהם, הרי הם דבר תמוה אצלו.

כך גם בעניננו: עצם הדבר שהגאולה יכולה לבוא ברגע כמימרא אינו דבר תמוה ואפשר להסביר זאת בשכל, אפילו בשכל של נפש הבהמית, רק היות שכבר משך זמן רב הוא אינו חושב כלל על הגאולה, אלא רק על ענינים אחרים – אמנם ענינים כשרים ו"גלאט כשר", אך אין להם שום שייכות לגאולה – אזי הרגל נעשה טבע שני¹³, או יותר גרוע מזה; ועד כדי כך הוא לא רגיל לחשוב על הגאולה, שכאשר נכנסים לפתע פתאום ואומרים לו ("מ'פארט אים אריין") שהנה בא משיח – הרי זו תמי' הכי גדולה אצלו!

הוא לומד תורה ומקיים מצוות, עוסק בדברים טובים, והעיקר – "חכם", וחכם אמיתי

(11) ירושלמי דמאי רפ"ד.

(12) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(13) שבילי אמונה נ"ד ש"ב. פחד יצחק בערכו. תניא ספ"ד. פט"ז (כא, א).